

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

L. Annæi Senecæ Philosophi Opera, Qvæ Exstant Omnia

Seneca, Lucius Annaeus <Philosophus>

Antverpiæ, 1605

Epist. LX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53700](#)

EPIST. LX.

VOTA vulgi ffernenda: Naturam audiendam esse.

QVEROR, litigo, irascor. Etiamnum optas quod tibi optauit nutrix tua, aut pædagogus, aut mater? Nondum intelligis, quantum mali optauerint? O quām inimica nobis sunt vota nostrorum! eō quidem inimiciora, quō celsere felicius. Iam non admiror, si omnia nos à primā pueritiā mala sequuntur: inter execrationes parentum creuimus. Exaudiant quoque dij nostram pro votis¹ vocem gratuitam. Quousque poscemos aliquid deos, quād nondum ipsi atere nos possimus? Quām diu sationibus implebimus² magnarum vrbium campos? quām diu nobis³ populus metet? quām diu⁴ vnius mensē frumentum multa nauigia, & quidem non ex uno mari, subuehent? Taurus paucissimorum iugerum pascuis impletur: vna filia elephantis pluribus sufficit: homo & terrā pascitur, & mari. Quid ergo? tam infatiablem nobis natura aluum dedit, cūm tam modica corpora dedisset, vt vastissimorum edacissimorumque animalium auditatē vinceremus? minimē. Quantulum est enim quod naturae datur? paruo illa diuinititur. Non fames nobis ventris nostri magno constat, sed ambitio. Hos itaque (vt ait Sallustius) ventrōbedientes animalium loco numeremus, non hominum: quosdam verò ne animalium quidem, sed mortuorum. Viuit is, qui se virutur: qui vero latitant & torpent, sic in domo sunt, tamquam⁵ in conditio. Horum licet in limine ipso nomen marmori inscribas, mortem suam antecesserunt.

EPIST. LXI.

EMENDARI & immutari studeamus: mortem cogitemus, vt semper imminentem, &^C utique venturam.

DESINAMVS quod voluimus velle. Ego certè id ago senex, non eadem velle, quæ puer volui. In hoc vnum cunt dies, in hoc noctes: hoc opus meum est, hæc cogitatio, imponere veteribus malis finem. Id ago, vt mihi instar totius vitæ sit dies. Nec mehercules¹ tamquam vltimum rapio, sed sic illum adspicio, tamquam esse vel vltimus possit. Hoc animo tibi hanc epistolam scribo, tamquam cummaxime scribentem mors euocatura sit. Paratus exire sum, & ideo² fruor vitā: quia quām diu futurum hoc sit,³ non nimis pendo. Ante senectutem curaui, vt benè viuerem: in senectute, vt benè moriar. Benè autem mori, est libenter mori. Da operam, ne quid vñquam inuitus facias.

EPIST. LX. 1. VOCEM GRATVITAM.] Quæ mercedem non trahat, externa non poscat.

2. MAGNARVM VRBIVM CAMPOS.] Notat latifundia, quæ priuati illi diaites tenebant, vel vrbibus sufficiuta.

3. POPVLVS METET.] Tota natio aut prouincia aliqua messen nobis faciet,

4. VNVS MENSÆ FRVMENTVM.] Interpretor, unius domini & domus, quæ familiam tantam habet. Legiones enim ille seruorum, vt Plinius appellat, multum frumentum requirebant: & addit cotidianam hospitalem mensam. Hac autem frumenta non ex uno mari (supero, inferoq;) aduehebantur, nec ex una regione. Seneca epist. XXCIX. Amnes, magnarum gentium termini, usque ad ostium à fonte, vestri sunt. Latifundius vñtris maria cinx-

stis, trans Hadrianum, & Ionium, Ægeumque vester villicus regnat. Qui autem hic instrumentum, aut strumentum eodem sensu, pro frumento substituunt, & ad mensa apparatum referunt; faluntur, veteris moris opumq; ignari.

5. IN CONDITIVO.] Sepulchro, ubi condimur: quod Conditorum Suetonio, & utrique Plinio.

6. NOMEN MARMORI.] Ritu sepulchorum, Talis hic situs est.

EPIST. LXI. 1. TAMQ; VLTIMVM RAPIO.] Et more vulgi voluptibus me perfundo.

2. FRVOR VITA.] Securus & latus.

3. NON NIMIS PENDEO.] Sic veteres ferè, nec muto. Non anxius sum, neque animi pendeo.

4. SEP